

“Το Απουσιολόγιο του χρόνου” είναι ένα μαγευτικό ταξίδι στην παιδική μας ηλικία. Στο φόντο βρίσκονται τα έρημα σχολεία του Ελληνισμού στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια. Στο προσκήνιο είναι οι άνθρωποι: δάσκαλοι, μαθητές, μαστόροι. Οι άνθρωποι μιλούν και τα σχολεία, ερείπια τα περισσότερα από αυτά, ξαναζωντανεύουν.

Το βιβλίο αναπτύσσεται σε τρεις επιμέρους άξονες:

- Ο ιστορικός άξονας μας βοηθά να κατανοήσουμε την εξέλιξη του θεσμού της παιδείας αλλά και της ανέγερσης των διδακτηρίων από το 1880 μέχρι και τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια.
- Ο γεωγραφικός άξονας μας βοηθά να γνωρίσουμε χαρακτηριστικά δείγματα σχολικών κτιρίων που ανεγέρθηκαν σε διάφορες περιοχές στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια.
- Τέλος, ο ανθρωποκεντρικός άξονας φέρνει στο φως άγνωστες μαρτυρίες ανθρώπων και επιβεβαιώνει περίτρανα ότι το σχολείο αποτελούσε ανέκαθεν το επίκεντρο της κοινωνικής ζωής του κάθε τόπου.

Πρόκειται για ένα βιβλίο πολύχρονης έρευνας, με μυθιστορηματική όμως γραφή, που κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη από την πρώτη ως την τελευταία σελίδα. Όπως άλλωστε σημειώνει και ο συγγραφέας “Οι πέτρες των δημοτικών σχολείων πελεκήθηκαν μαζί με τα όνειρα των μαθητών. Αφουγκράζονταν τις ανάσες τους και έμαθαν να ανασαίνουν μαζί τους. Όταν κάποια στιγμή έπαψαν να ακούν βήματα και φωνές, κούρνιασαν μέσα στους αρμούς τους και άφησαν το αχνό φως του δειλινού και την ομίχλη να τις τυλίγουν σαν χειροποίητα κλινοσκεπάσματα. Άλλες φορές πάλι πρόλαβαν οι άνθρωποι. Αποκόλλησαν με βίαιο τρόπο τις πέτρες των σχολείων και έφτιαξαν τα σπίτια τους και άλλα «κοινωφελή» έργα. Και σ’ αυτή την περίπτωση όμως οι πέτρες δεν ξέχασαν τις ανάσες των μαθητών τους.”